

Ο.Λ.Μ.Ε.
Ερμού & Κορνάρου 2
ΤΗΛ: 210 32 30 073 – 32 21 255
FAX: 210 32 27 382
www.olme.gr

e-mail: olme@otenet.gr

Αθήνα, 5/11/04
Α.Π: 1401

ΠΡΟΣ:

τον Πρωθυπουργό της χώρας
κ. Κ. Καραμανλή

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ κ. Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

Κύριε Πρωθυπουργέ,

Απευθυνόμαστε σε εσάς με αφορμή την προ Ημερήσιας Διάταξης συζήτηση για την παιδεία, που θα διεξαχθεί στη Βουλή με δική σας πρωτοβουλία. Με ανησυχία επισημαίνουμε τα πολλά και χρονίζοντα προβλήματα που απασχολούν τη δημόσια εκπαίδευση και τους λειτουργούς της. Είναι ανάγκη να ακούσετε τη φωνή των εργαζομένων στην εκπαίδευση.

Κύριε Πρωθυπουργέ,

Έχετε επανειλημμένα διακηρύξει ότι οι προτεραιότητες της κυβέρνησής σας είναι η παιδεία και ο πολιτισμός.

Η Ομοσπονδία των 90.000 εκπαιδευτικών της δημόσιας δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης με αγωνία καταθέτει τις προτάσεις της για τα προβλήματα που αντιμετωπίζει το δημόσιο σχολείο και ο καθηγητής / η καθηγήτρια, προβλήματα για τα οποία το συνδικαλιστικό μας κίνημα αγωνίζεται εδώ και πολλά χρόνια, αλλά μέχρι σήμερα δεν έχουν βρει τη λύση τους. Η αντιμετώπιση των προβλημάτων αυτών θα είναι απόδειξη ότι η διακήρυξή σας για προτεραιότητα στην Παιδεία έχει και πρακτικό αντίκρισμα.

Εκτιμούμε ότι λύσεις μπορούν και πρέπει να δοθούν με βάση τις τεκμηριωμένες προτάσεις και θέσεις των εκπαιδευτικών. Αναφερόμαστε σε προτάσεις και θέσεις που έχει επεξεργαστεί το συνδικαλιστικό κίνημα και είναι ώριμες να υλοποιηθούν.

Άλλωστε, πολλές από τις θέσεις της ομοσπονδίας μας για την δομή και το ρόλο του σχολείου, το περιεχόμενο της εκπαίδευσης, το εργασιακό καθεστώς, την εκπαίδευση και την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών έχουν δικαιωθεί όλα αυτά τα χρόνια και

σήμερα αποτελούν, κατά τη γνώμη μας, τη μοναδική διέξοδο για την επίλυση των προβλημάτων της εκπαίδευσης.

Για τον «Εθνικό διάλογο», που η κυβέρνηση έχει εξαγγείλει, επιτρέψτε μας να σημειώσουμε πως θα πρέπει:

α) να μην είναι αποσπασματικός, αλλά να συμπεριλάβει όλα τα ζητήματα της εκπαίδευσης, της βελτίωσης της λειτουργίας του δημόσιου σχολείου καθώς και της αναβάθμισης της θέσης του εκπαιδευτικού,

β) να συμμετέχουν θεσμοθετημένα σε αυτόν όλοι οι φορείς της εκπαιδευτικής κοινότητας,

γ) να επιδιωχθούν συνθέσεις και να μη γίνει προσπάθεια να επιβληθούν προειλημμένες κυβερνητικές αποφάσεις,

δ) να μην είναι προσχηματικός και αποπροσανατολιστικός, και τέλος,

ε) για να είναι ουσιαστικός και παραγωγικός, πρέπει να οδηγεί σε λύσεις των χρόνιων και οξυμένων προβλημάτων.

Κύριε Πρωθυπουργέ,

Αν και η σημασία της γνώσης για την κοινωνική ευημερία και την ατομική πρόοδο αναγνωρίζεται από όλες τις πλευρές, οι εκπαιδευτικοί θεσμοί δεν είναι οργανωμένοι με τέτοιο τρόπο, ώστε να ικανοποιούν τις απαιτήσεις και τις ανάγκες της σύγχρονης νεολαίας και να παρέχουν την απαιτούμενη μορφωτική υποδομή για το πλάσιμο της μελλοντικής κοινωνίας που όλοι οραματιζόμαστε.

Εμείς, οι εκπαιδευτικοί, αγωνιζόμαστε για ένα εκπαιδευτικό σύστημα που θα υπηρετεί τον άνθρωπο και θα στηρίζεται στα ιδανικά, τις αρχές και αξίες της ισότητας, της κοινωνικής δικαιοσύνης, της πολιτιστικής αναβάθμισης, της προστασίας του περιβάλλοντος και, συνολικά, της ανάπτυξης της κοινωνίας σε όλους τους τομείς. Οραματιζόμαστε μια παιδεία για τους νέους και τις νέες του σήμερα που θα επιτρέπει την κατανόηση και την ερμηνεία της πραγματικότητας στο σύνολό της, θα διασφαλίζει τη δυνατότητα του πολίτη να συμμετέχει ενεργητικά, υπεύθυνα και δημιουργικά στα κοινωνικά δρώμενα, θα προάγει τις δημοκρατικές αξίες και τα ανθρωπιστικά ιδανικά. Μια παιδεία που θα συμβάλλει στην ολόπλευρη ανάπτυξη της προσωπικότητας των νέων, θα καλλιεργεί την κριτική σκέψη, τη δημιουργικότητα, την αμφισβήτηση και τη διεκδίκηση, θα προάγει την αισθητική καλλιέργεια, τη συναισθηματική ανάπτυξη και την κοινωνική ωρίμανσή τους. Μια παιδεία που θα δημιουργεί πολίτες που θα έχουν συνείδηση των προβλημάτων του κοινωνικού και του φυσικού περιβάλλοντος και θα έχουν τη δυνατότητα να προτείνουν τις κατάλληλες λύσεις και να διεκδικήσουν την υλοποίησή τους.

Κύριε Πρωθυπουργέ,

Κατά τη γνώμη μας απαραίτητοι όροι και προϋποθέσεις, για να έχουν θετικό χαρακτήρα οι όποιες αλλαγές στην εκπαίδευση, είναι:

αύξηση των δαπανών για την παιδεία για το 2005 στο 5% του ΑΕΠ
άμεση καθιέρωση 12χρονης υποχρεωτικής Δημόσιας και Δωρεάν
εκπαίδευσης για όλους
αποσύνδεση του Λυκείου από το σύστημα πρόσβασης σε ΑΕΙ –ΤΕΙ
άμεση και ουσιαστική αναβάθμιση της ΤΕΕ με στόχο και προοπτική την ισότιμη
ένταξή της στη Λυκειακή βαθμίδα
μείωση του ανώτατου ορίου των μαθητών ανά τμήμα
συνολική αναπροσαρμογή των στόχων του 2ου ΕΠΕΑΕΚ με βάση τις προτάσεις του
εκπαιδευτικού κινήματος για τη στήριξη της Δημόσιας Εκπαίδευσης.

Κύριε Πρωθυπουργέ,

Είναι κοινός τόπος σήμερα στην ελληνική κοινωνία, καθώς και δική σας προεκλογική δέσμευση, η αύξηση των δαπανών για την εκπαίδευση τουλάχιστον στο 5% του ΑΕΠ. Πιστεύουμε ότι θα πρέπει αυτή η δέσμευση να αποτυπώνεται και στον προϋπολογισμό του 2005, ώστε να πραγματοποιηθεί το πρώτο βήμα στην κατεύθυνση αυτή. Να επισημάνουμε ότι σε καμιά περίπτωση το προσχέδιο προϋπολογισμού που δόθηκε στη δημοσιότητα δεν έχει τέτοιο προσανατολισμό. Συγκεκριμένα, οι δαπάνες για την παιδεία παραμένουν καθηλωμένες και δεν επιβεβαιώνεται η δέσμευση της κυβέρνησης για προτεραιότητα στην παιδεία αλλά ούτε και οι εξαγγελίες για σταδιακή αύξηση των δαπανών για την παιδεία στο 5% του ΑΕΠ μέχρι το 2008. Έτσι, παρά το γεγονός ότι τα κονδύλια ονομαστικά αυξάνονται στον τακτικό προϋπολογισμό από 5.124 εκ. ευρώ το 2004 σε 5.496 το 2005 (δηλ. κατά 7,2 %) και οριακά στο πρόγραμμα δημόσιων επενδύσεων από 803 εκ. ευρώ το 2004 σε 812 εκ. ευρώ το 2005 (δηλ. κατά 1,1 %), οι δαπάνες για την παιδεία ως ποσοστό του ΑΕΠ παραμένουν καθηλωμένες. Το πρόβλημα της υποχρηματοδότησης της εκπαίδευσης γίνεται περισσότερο οξύ, παρά τις περί του αντιθέτου διακηρύξεις σας. Εάν η κυβέρνηση επιμείνει σε αυτή τη λογική, πιστεύουμε ότι αφενός μεν υπάρχει σοβαρή διάσταση λόγων και έργων και αφετέρου στην πραγματικότητα δεν θα υπάρξουν ουσιαστικές αλλαγές και λύσεις στα μεγάλα προβλήματα της Δημόσιας Εκπαίδευσης.

Κύριε Πρωθυπουργέ,

Είναι γνωστή η πολύ κακή οικονομική θέση των καθηγητών τόσο σε σύγκριση με τους μισθούς των εκπαιδευτικών στις άλλες χώρες της Ευρώπης, (οι αμοιβές των καθηγητών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στη χώρα μας βρίσκονται στο 50% περίπου των αμοιβών των καθηγητών -των 15 χωρών- της Ευρωπαϊκής Ένωσης), όσο και στο πλαίσιο των εργαζομένων στο δημόσιο τομέα της χώρας μας (υπάρχουν κλάδοι στο δημόσιο τομέα στους οποίους οι μισθοί είναι υπερδιπλάσιοι από αυτούς των εκπαιδευτικών). Ο κλάδος μας απαιτεί, μεταξύ των άλλων, την κατά 25% αύξηση στις αποδοχές μας και την ενσωμάτωση των επιδομάτων στους βασικούς μισθούς.

Στο πλαίσιο της διεκδίκησης των οικονομικών μας αιτημάτων, και πέραν αυτών, θεωρούμε αυτονόητη υποχρέωση της κυβέρνησης την άμεση χορήγηση του ποσού των 176 ευρώ, που δόθηκε στις περισσότερες κατηγορίες Δημόσιων Υπαλλήλων ως επίδομα, αναδρομικά από 1/1/2002, και στους καθηγητές ως στοιχειώδες μέτρο στην

κατεύθυνση της άρσης της αδικίας που συνεχίζεται σε βάρος μας. Να υπενθυμίσουμε τη σαφέστατη προεκλογική δημόσια δέσμευση της σημερινής κυβέρνησης για τη χορήγηση των 176 ευρώ στους εκπαιδευτικούς.

Να υπενθυμίσουμε, επίσης, τη σαφέστατη θέση που εξέφρασαν σε όλους τους τόνους και σε κάθε περίπτωση (εκδηλώσεις, ημερίδες, ΜΜΕ, Βουλή κ.λπ.) οι Υπουργοί της σημερινής κυβέρνησης προεκλογικά ως εκπρόσωποι τότε της αξιωματικής αντιπολίτευσης.

Κύριε Πρωθυπουργέ,

Η σχεδιαζόμενη χορήγηση αυξήσεων στο ύψος του πληθωρισμού αποτελεί συνέχεια της πολιτικής λιτότητας. Έτσι, θα οδηγηθούμε σε νέα οικονομική υποβάθμιση, με αποδοχές με τις οποίες δεν θα μπορούμε να ανταποκριθούμε στο σημερινό κόστος ζωής.

Εκτιμάμε ότι το αίτημα να ζούμε με αξιοπρέπεια από το μισθό μας είναι και σήμερα επίκαιρο. Δεν μπορούμε άλλο να ανεχθούμε ο έλληνας καθηγητής να αμείβεται με το 50% του μέσου όρου των μισθών των καθηγητών στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Όσο δε αφορά τα συνταξιοδοτικό καθεστώς των εκπαιδευτικών, με το ν. 3075/02 αναγνωρίστηκε η ιδιαιτερότητα του επαγγέλματος του εκπαιδευτικού και η μεγάλη σημασία που έχει για την παρεχόμενη εκπαίδευση οι εκπαιδευτικοί να συνταξιοδοτούνται νωρίτερα (με 30 χρόνια υπηρεσίας σε ηλικία 55 ή 60 ετών). Όμως, λόγω της μειωμένης σύνταξης που δικαιούνται οι αποχωρούντες εκπαιδευτικοί στην τριακονταετία (30/35), η χρήση της διάταξης αυτής, όπως έχει ήδη διαπιστωθεί, είναι περιορισμένη, γεγονός που ακυρώνει τον επιδιωκόμενο στόχο του νομοθέτη, που είναι η ανανέωση του εκπαιδευτικού δυναμικού, με όλες τις ευεργετικές επιπτώσεις που αυτό θα έχει στη δημόσια εκπαίδευση.

Επίσης, οι εκπαιδευτικοί λειτουργοί Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης παραμένουν αδιόριστοι – όχι με δική τους ευθύνη – για πολλά χρόνια με αποτέλεσμα να συμπληρώνουν τα κατά περίπτωση αναγκαία προς συνταξιοδότηση χρόνια υπηρεσίας σε μεγάλη ηλικία (65 ή και 67 ετών). Όμως, η διδασκαλία σε σχολεία Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης σ' αυτή την ηλικία αποβαίνει σε βάρος εκπαιδευτικού έργου, ενός έργου το οποίο είναι εξαιρετικά σύνθετο και σημαντικό, γεγονός που αναγνωρίζεται και στην εισηγητική έκθεση του ν. 3075/02.

Για όλους τους παραπάνω λόγους, ζητάμε να αντιμετωπίσετε με θετικό τρόπο το αίτημα όλων των εκπαιδευτικών να συνταξιοδοτούνται στα 30 χρόνια υπηρεσίας με πλήρη σύνταξη.

Πιστεύουμε πως δεν μπορεί κανείς να ισχυριστεί ότι είναι δυνατόν να υπάρξουν σοβαρές ποιοτικές αλλαγές στην εκπαίδευση, χωρίς τη βελτίωση της θέσης των εκπαιδευτικών. Αυτό κατά τη γνώμη μας πρέπει να εκφράζεται τόσο με τη γενναία οικονομική αναβάθμισή τους, όσο και με τη γενικότερη στήριξη του έργου τους με μέτρα όπως η βελτίωση της αρχικής τους εκπαίδευσης, η ανάπτυξη της ουσιαστικής επιμόρφωσής τους, η βελτίωση των εργασιακών τους σχέσεων και γενικότερα η αναβάθμιση και στήριξη του κοινωνικού ρόλου των εκπαιδευτικών. Είναι χαρακτηριστικό ότι η πιο σημαντική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση στη χώρα μας (του 1964) ξεκίνησε με την ουσιαστική οικονομική αναβάθμιση των εκπαιδευτικών και συγκεκριμένα με το διπλασιασμό των αποδοχών τους.

Κύριε Πρωθυπουργέ,

Μέχρι σήμερα, δυστυχώς, δεν δόθηκαν θετικές απαντήσεις στα μεγάλα προβλήματα του κλάδου μας, όπως το οικονομικό, οι διορισμοί, η ετήσια επιμόρφωση, η θεσμοθέτηση του μειωμένου ορίου μαθητών στα τμήματα κ.ά. Δόθηκαν, γενικά, αόριστες υποσχέσεις ότι θα μελετηθούν ορισμένα προβλήματα και αιτήματά μας. Συνεπώς, τα δίκαια αιτήματά μας παραμένουν ανεκπλήρωτα.

Σημειώνουμε, επίσης, ότι ακόμα και σήμερα, δύο (2) μήνες σχεδόν από την έναρξη των μαθημάτων, δυστυχώς, παραμένουν πάνω 1.000 περίπου κενά διδακτικού προσωπικού στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση. Παρά τη μικρή αύξηση των διορισμών μόνιμων εκπαιδευτικών που πραγματοποιήθηκαν εφέτος, υπήρξαν σοβαρές καθυστερήσεις στις τοποθετήσεις των νεοδιοριστών, στις αποσπάσεις των μόνιμων καθώς και στις προσλήψεις αναπληρωτών εκπαιδευτικών με αποτέλεσμα όλα αυτά να έχουν σοβαρή επίπτωση στην εκπαιδευτική διαδικασία. Ιδιαίτερα προβλήματα υπήρξαν και υπάρχουν στα σχολεία της Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, στα μουσικά σχολεία κ.λπ.

Θα πρέπει, κατά τη γνώμη μας, οι προσλήψεις των μόνιμων να προγραμματίζονται και να πραγματοποιούνται έγκαιρα, ώστε να ολοκληρώνεται η εισαγωγική επιμόρφωσή τους πριν την έναρξη των μαθημάτων, αλλά και όλες οι υπηρεσιακές μεταβολές (μεταθέσεις, αποσπάσεις) να έχουν ολοκληρωθεί πριν την έναρξη των μαθημάτων. Επίσης, είναι αναγκαίο να έχουν εξασφαλιστεί έγκαιρα όλες οι αναγκαίες πιστώσεις για τις προσλήψεις αναπληρωτών, που πρέπει και αυτές να ολοκληρώνονται τις πρώτες ημέρες έναρξης των σχολικών μαθημάτων.

Επίσης, για το σοβαρό θέμα της επιλογής των διευθυντικών στελεχών, αυτό που απαιτείται να γίνει άμεσα είναι η διαμόρφωση και εφαρμογή ενός θεσμικού πλαισίου επιλογής, που θα διέπεται από τις αρχές της αξιοκρατίας, της διαφάνειας και της αντικειμενικότητας. Με βάση αυτό το θεσμικό πλαίσιο πρέπει να γίνει επιλογή των Διευθυντών και Προϊσταμένων Εκπαίδευσης το συντομότερο δυνατό.

Είναι γνωστό το αίτημά μας για τον άμεσο διορισμό 8.000 περίπου αναπληρωτών που συμπλήρωσαν 18μηνη προϋπηρεσία στις 30-6-2004, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη το είδος των συμβάσεων (αναπληρωτής ή ωρομίσθιος), ο αριθμός των συμβάσεων, το χρονικό διάστημα διακοπής των συμβάσεων καθώς και το αν αυτές είναι διαδοχικές ή όχι. Δυστυχώς, και ο τελευταίος νόμος που ψηφίστηκε για τους διορισμούς (ν. 3255/04) δεν αντιμετώπισε ριζικά και με γενναιότητα το θέμα αυτό.

Κύριε Πρωθυπουργέ,

Η ανυπαρξία ενός σύγχρονου συστήματος αρχικής εκπαίδευσης και συνεχούς επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών παραμένει πρώτιστο ζητούμενο για την ελληνική εκπαίδευση. Σας είναι γνωστές οι γενικότερες θέσεις της ΟΛΜΕ για την επιμόρφωση των εκπαιδευτικών. Διεκδικούμε την καθιέρωση ετήσιας επιμόρφωσης με απαλλαγή από τα διδακτικά καθήκοντα. Ζητούμε την οργάνωση της εισαγωγικής επιμόρφωσης με τέτοιο τρόπο, ώστε να μην αναγκάζονται οι νεοδιόριστοι εκπαιδευτικοί να μετακινούνται σε μεγάλες αποστάσεις. Είναι αυτονόητο ότι κατά τη διάρκεια της εισαγωγικής επιμόρφωσης αυτοί πρέπει να απαλλάσσονται από τα διδακτικά τους καθήκοντα.

Έχουμε επισημάνει και στην Υπουργό Παιδείας το πρόβλημα που δημιουργήθηκε από την αναστολή της λειτουργίας του Οργανισμού Επιμόρφωσης (ΟΕΠΕΚ) και

επιμείναμε στην αναγκαιότητα της οργάνωσης της επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών σε διαφορετική βάση από αυτή που μέχρι σήμερα πραγματοποιείται

Ειδικά για τους εκπαιδευτικούς για τους οποίους προβλέπεται από το ν. 1566/85 η κατοχή του παιδαγωγικού πτυχίου ως προσόντος διορισμού τους στην δευτεροβάθμια εκπαίδευση, παρά το γεγονός ότι προτείναμε να απαιτείται η κατοχή παιδαγωγικού πτυχίου με οποιοδήποτε σύστημα διορισμού, καθώς και να καταργηθούν οι διατάξεις που το παρέβλεπαν, αυτό δεν υιοθετήθηκε. Αντίθετα επακτάθηκε και σε άλλες κατηγορίες. Άραγε πώς μπορεί να υποστηρίξει κανείς ότι θα προσληφθούν οι καλύτεροι εκπαιδευτικοί χωρίς, όχι μόνο να προωθείται μια πολιτική ένταξης της παιδαγωγικής κατάρτισης του εκπαιδευτικού στην αρχική εκπαίδευσή του, αλλά, αντίθετα, σιγά-σιγά να «ξηλώνεται» ακόμα και αυτή που υπάρχει.

Κύριε Πρωθυπουργέ,

Μια ακόμα χρονιά ξεκίνησε και τα λειτουργικά προβλήματα των σχολείων αναζητούν επίμονα την επίλυσή τους.

Τα κτιριακά προβλήματα που ταλανίζουν τα σχολεία μας δεν έχουν επιλυθεί, με αποτέλεσμα κάποια από αυτά να λειτουργούν με διπλές, και τριπλές σε ορισμένες περιπτώσεις, βάρδιες και πολλά κτίρια να είναι ακατάλληλα για τη στέγαση σχολικών μονάδων.

Άλτο παραμένει, επίσης, το σοβαρό πρόβλημα του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα. Είναι αδύνατο να υπάρξει αποτελεσματική μαθησιακή διαδικασία, όταν σε κάθε μαθητή αντιστοιχεί χρόνος μικρότερος από ένα λεπτό. Είναι αδύνατο, από παιδαγωγική άποψη, να υπάρξει επαρκής αφομοίωση της διδακτέας ύλης, με σύγχρονες μεθόδους ενεργητικής/συμμετοχικής μάθησης, σε πληθωρικές τάξεις άνω των 25 μαθητών.

Με την πρότασή μας ζητάμε:

25 μαθητές κατ' ανώτατο όριο στα τμήματα Γυμνασίων και Λυκείων

20 μαθητές κατ' ανώτατο όριο στα τμήματα των ΤΕΕ και των κατευθύνσεων Λυκείου

10 μαθητές ανά εκπαιδευτικό στα Εργαστήρια των Γυμνασίων, Λυκείων και ΤΕΕ.

Ζητήσαμε από την Υπουργό Παιδείας να εφαρμοστεί από τη φετινή χρονιά αυτή η πρόταση, με την αποστολή εγκυκλίου στα σχολεία, ώστε να διασφαλιστεί μία βασική προϋπόθεση για ριζική ποιοτική αναβάθμιση του εκπαιδευτικού έργου στα σχολεία. Σας υπενθυμίζουμε, επίσης, και τις δικές σας προεκλογικές προγραμματικές δεσμεύσεις για το θέμα αυτό.

Κύριε Πρωθυπουργέ,

Σας είναι γνωστό πως από την περσινή χρονιά παραμένουν απλήρωτοι οι ωρομίσθιοι εκπαιδευτικοί, οι εκπαιδευτικοί (μόνιμοι και ωρομίσθιοι) που διδάσκουν στην Πρόσθετη Διδακτική Στήριξη, και σε ορισμένες περιπτώσεις εκπαιδευτικοί που εργάστηκαν σε διάφορες εργασίες των πανελλαδικών εξετάσεων, κ.λπ.

Είναι λογική η απαίτησή μας να καταβληθούν άμεσα (σε κάθε περίπτωση τις επόμενες ημέρες) το σύνολο των δεδουλευμένων που οφείλονται στους εκπαιδευτικούς.

Πιστεύουμε πως πλέον δεν υπάρχει καμία δικαιολογία για άλλη καθυστέρηση. Διανύουμε ήδη τον τρίτο μήνα της νέας σχολικής χρονιάς και δέκα χιλιάδες ωρομίσθιοι καθηγητές που εργάστηκαν στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση τη σχολική χρονιά 2003-4 παραμένουν απλήρωτοι για τρεις έως πέντε μήνες, ενώ και οι περίπου είκοσι χιλιάδες μόνιμοι και ωρομίσθιοι εκπαιδευτικοί που δίδαξαν στην Πρόσθετη Διδακτική Στήριξη (Π.Δ.Σ.) την περσινή χρονιά στα δημόσια σχολεία παραμένουν και αυτοί απλήρωτοι για ολόκληρο το σχολικό έτος.

Αναρωτιόμαστε πώς είναι δυνατόν να διακηρύσσετε σε όλους τους τόνους την «προτεραιότητα στην παιδεία» και να μην έχουν εξοφληθεί οι περσινές οικονομικές υποχρεώσεις του κράτους προς τους ωρομίσθιους και τους διδάσκοντες στην Π.Δ.Σ. και να μην καλύπτονται όλα τα κενά του εκπαιδευτικού προσωπικού. Δεν είναι δυνατόν να συνεχιστεί αυτή η κατάσταση, που προσβάλλει και απαξιώνει τον έλληνα εκπαιδευτικό και το έργο του.

Κύριε Πρωθυπουργέ,

Αναφέρεστε συχνά στον αναντικατάστατο ρόλο μας για την κατάκτηση μιας εκπαίδευσης υψηλής ποιότητας και στη συμβολή μας στην αναπτυξιακή πορεία του τόπου. Δεν πρέπει να παραβλέπετε όμως ότι, για να μπορέσουμε να ανταποκριθούμε στις αυτονόητα μεγάλες απαιτήσεις της κοινωνίας, πρέπει να μπορούμε να ζούμε με αξιοπρέπεια από το μισθό μας, να έχουμε αποδοχές που θα μας εξασφαλίζουν πρόσβαση στα αγαθά της μόρφωσης και του πολιτισμού. Επιβάλλεται, ακόμη, να εργαζόμαστε σε καθεστώς παιδαγωγικής ελευθερίας και εργασιακής σταθερότητας.

Απευθυνόμαστε σε σας, για να απαιτήσουμε να ικανοποιηθούν τα αιτήματά μας, αιτήματα που συνδέονται με τη στήριξη και αναβάθμιση της δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης, με τη γενναία ενίσχυση της χρηματοδότησής της από τον Κρατικό Προϋπολογισμό και με την αναβάθμιση των εκπαιδευτικών.

Ο Πρόεδρος
Καλομοίρης
Γρ. Καλομοίρης

Για το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ

Ο Γ. Γραμματέας
Δημ. Γεώργας
Δημ. Γεώργας